

תת"ע 638/05/15 - אבו רקייק עומר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 638-05-15 מדינת ישראל נ' אבו רקייק עומר
תיק חיצוני: 90503527906

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מבקש	אבו רקייק עומר
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם ביום 12.10.15, זאת מכח סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. על פי עובדות כתב האישום המבקש נהג ביום 4.9.14 בדרך שאינה עירונית, בה מותרת מהירות מרבית של 90 קמ"ש, במהירות של 135 קמ"ש וזאת, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961.
3. דיון בעניינו של המבקש נקבע ליום 12.10.15. המבקש נשפט בהעדר לאחר שזומן לדיון כדין אך לא התייצב.
4. על המבקש הוטלו 4 חודשי פסילה תוך הפעלת 4 חודשי פסילה מותנית לריצוי בחופף וכן הוטלו פסילה מותנית וקנס.
5. המבקש הגיש ביום 20.10.20 בקשה לביטול פסק הדין. לטענתו לא התייצב לדיון משום שלא קיבל את ההזמנה לדיון. לדבריו, נודע לו לראשונה על גזר הדין עת נעצר ע"י שוטרי התנועה אשר מסרו לו כי פסול מלנהוג.
6. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה קיים אישור מסירה בתיק והמבקש לא הציג סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון. כמו כן טענה המשיבה כי המבקש הגיש את הבקשה בשיהוי של 6 שנים ממועד ביצוע העבירה ומעל 5 שנים ממועד גזר הדין. לטענתה, אין בבקשתו כדי להצביע על עיוות דין שנגרם לו אשר מצדיק להיעתר למבוקש.

דין

7. על מנת לבחון אם קיימת הצדקה לביטול פסק הדין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם

מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת להימנעותו של המבקש מלהתייצב לדיון במועד.

השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שער של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

8. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

9. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

10. בחנתי את טענותיו של המבקש:

בנוגע לטענה כי המבקש לא קיבל זימון לדיון, אין לי אלא להפנות לרע"פ 8427/17 **רע"פ סאלם**:

"כאשר דוח העבירה, ההזמנה לדיון או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות. "

בענייננו, סיבת אי התייצבותו של המבקש לדיון אינה מוצדקת. המבקש זומן לדיון כדיון, בתיק קיים אישור מסירה לפיו דבר הדואר נמסר לידי של המבקש עוד ביום 26.7.15.

לא זו בלבד שהמבקש לא הציג סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון, אלא שאף לא הציג סיבה מוצדקת לשיהוי הניכר בהגשת הבקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו, על אף שעל פי אישור המסירה שסרוק בתיק בית המשפט פסק הדין הומצא לנאשם לפני כ- 5 שנים.

11. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע **ברע"פ סאלם** שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. "

12. טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 **גייאר נ' מדינת ישראל** (6.9.17)).

המבקש לא העלה כל טענת הגנה, שיש בה להצדיק את ביטול פסק הדין. לא ברורה טענתו של המבקש בנוגע לשימוש בסמים בעוד שכתב האישום נשוא תיק זה עניינו עבירת מהירות.

13. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו מבקש, משלא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.

14. הבקשה נדחת.

15. **המבקש יפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט לאלתר.**

16. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"א חשוון תשפ"א, 29 אוקטובר 2020 בהעדר הצדדים.